

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra THOMAS FRIS'S HISTORIE (1881)

Citation: Schandorph, Sophus: "Thomas Friis's Historie. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Thomas Friis's Historie. - 1904*, 1904-05, s. 355. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph04-shoot-idm139709263660112/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Thomas Friis's Historie. - 1904

Dig ikke paa Dialektik. Men Du er nu ikke Statsøkonom eller Filosof, Ringborg; Du er bare en strandet Digter.

Hvis Du paastaar, at jeg er Digter, saa faar Du Punscheglasset i Hovedet, Din Drukkendidrik! raabte Ringborg.

— Sagde Du Drukkendidrik? Du er en Hykier, paa græsk *ὑποκριτής*. Men jeg tilgiver Dig; jeg kan ikke udstaa Sagsanlæggeser for Injurier. Jeg er Digter, ja Fanden sprælle mig, det er jeg. Og N. M. Petersen siger, at alle store Digtere i Danmark . . . eller han siger . . . at Wessel drak sig gennem Livet, og at Oehlenschläger aad sig gennem Livet. Men hør . . . véd Du hvad? Paa Wessels Tid var Digterne Zigeunere, Jonglører, Troubadourer, Profeter og Glossolalister, og det er dog meget bedre end at blive Ædedolke, som de er blevne, siden de blev Professorer og Etatsrædder. Naa Du Kantøffelnæse (han slog Opvarteren, der som Tegn paa sin Bestilling bar et grønt Forklæde i Læderseler, i Knæhasene), to Punscher i en telegrafisk Fart! Forstaar Du, Du Laksørred!

Opvarteren blev vækket af sin staaende Søvn og bragte i en Fart det forlangte. Nissen holdt hvert Glas ud i sin Haand, saa langt han kunde spænde, og deklamerede med snøvlede Basstermme:

Her ser I Skjalden Fris, en vidt beromt
Palastrakampmært af mig, højt æret
af dem, der give store Ædegilder,
en Skræk for dem, der højt fra Scenens Bræder,
hvoril Etatsraad Planck leverer Tømmer,
fortolke vore store Skjaldes Syner.

Bravobrel og vild Hujen lønnede Improvisatoren. Derpaa rejste alle sig, og gennem Drukkenskabens Taager brød gennem de forskellige Ansigter et Udtryk af kvalificeret Agtelse frem for den literære Kollega, der skrev i et saa anser og mægtigt Blad. Kun den hektiske blev siddende, og, da Hurraraaber for Thomas var forstummet, hvinede han:

— Jeg protesterer. De Blade har kneblet baade Videnskab og Kunst, og jeg raaber *percat* for den svinebundne Literatur. Og jeg raaber: ned med alle Verdens Tyranner, og jeg . . .

Han slog vildt om sig med de knyttede magre og smudsige Hænder og ramte sin Sidemand, en hidtil tavs Deltager i Gildet, lige i Panden. Denne rejste sig og sagde meget besindigt:

— Nu faar Du Prygl, Kruse!